

3 / 2000
Huhtikuu

MIESSAKIT RY

Jäsentiedote

URHO

UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

Toimittajat:
Samuli Koiso-Kanttila
Tomi Timperi

Ulkoasu ja taitto:
Tomi Timperi

WWW.MIESSAKIT.FI

Jäsentiedote 3/2000

Tässä numerossa:

	sivu
Miehen monet roolit Pääkirjoitus	3
Miessakit perustuu oikeaan oivallukseen Valiokuntaneuvos Pentti Arajärven tervehdys Miessakeille	4
Paljon puhetta seksistä Esipuhe kahdesta kevään Miesfoorumin raportista	6
Kun akka ei anna - eli metafora modernista kerjäläisyydestä Miesfoorumi 21.3.2000	7
Mies ja seksi Kooste 22.2.2000 pidetystä Miesfoorumin tilaisuudesta	9
Paluupostia Lukijakirje	11
Miesfoorumi kevät 2000 Avoinna olleet Miesfoorumin aiheet on lyöty lukkoon	12

MIESSAKIT RY

Toimisto

Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09-612 6620
Faksi 09-6126 6210
miessakit@miessakit.fi
www.miessakit.fi

Vt. toiminnanjohtaja

Jussi Särkelä
Toimistopäällikkö
Tomi Timperi
Toimistosihtööri
Tomi Lindfors

Lyömätön Linja

HELSINKI

Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09-7002 8870
Työntekijät
Pekka Jolkkonen
Jukka Lampinen
Pertti Andersson

TAMPERE

Otavalankatu 12 A-B
33100 Tampere
Puh. 03-3141 8514
Työntekijä
Jukka Saarni

JOENSUU

Perhekeskus Lähtelä
Lähteläntie 2 A
80100 Joensuu
Puh. 050 524 7518
Työntekijä
Onni Voutilainen

SAVONLINNA

Turvakoti Kotilo ry
Neitsytkatu 1
57100 Savonlinna
Puh. 015-514 277
Työntekijät
Mikko Temisevä
Ari Tanninen

MIKKELI

Koivikon Koulukoti / Husso
Koivikontie 8
50100 Mikkeli
Puh. 015-177 109
Työntekijät
Veli-Matti Husso
Leevi Piispa

Miehen monet roolit

Joitakin kymmeniä, ehkä sata vuotta sitten, kun ihmiset elivät pääsääntöisesti vielä puolittain luontaistaloudessa, ihmiset saivat olla mitä olivat. Kenenkään ei sanottavasti tarvinnut verhota itseään erilaisiin rooleihin. Ei tarvinnut näytellä muuta kuin mitä oikeasti oli. Poikkeuksen tästä muodostivat virkamieskunta ja porvaristo. Ehkä Pentti Linkola on oikeassa todetessaan, että depressioiden aiheuttajina ovat epäaito elämäntapa ja ”maailmantuska”. Depressiohan on tällä hetkellä suurin yksittäinen työkyvyttömyyseläköitymisen aiheuttaja.

Entä nyt? Paljonko meillä on aikaa olla oma itsemme? Paljonko meillä on aikaa olla aitoja seppoja, sakareita, reinoja, tainoja ja matteja? Ja kenen kanssa? Kun taustalla vaanii työelämän tulosvaatimukset, sutjakkaan sosiaalisen kanssakäymisen luovimiset, kodin ja auton sekä perhematkailun kohteiden tulee täyttää sosiaalisen luokkasi edellytykset. Jokaisen on ehdottomasti ymmärrettävä terveellisen elämäntavan merkitys; paino tulee olla kondiksessa, rehuja sinun tulee ehdottomasti toisten läsnä ollessa syömän ja ymmärrettävä on valita kasvoille sopiva rusketus. Lisäksi sinun tulee olla globaali ja seksikäs. Kaikki tämä on visusti sisäistettävä, sillä ympärilläsi hyörii koko ajan ihmisiä, jotka seuraavat sinua. Ellei seurannan tulos hyöriä tyydytä, saat kyllä ajan henkeen sopivan asianmukaisen palautteen. Pelkistettyä? Ehkä, mutta lienee tätä aikaa.

Jos tämän lisäksi kannat lapsuudestasi roolisidonnaisia käyttäytymisen malleja ja tapoja, joita et tiedosta ja joista et ole poisoppinut, elämäsi saattaa käydä pitkän päälle raskaaksi. Monet menevät ja tekevät viisikymppiset miehet kuolevat sydäriin. En usko, että se johtuu niinkään pit-

kistä työpäivistä kuin käsittelemättömistä sisäisistä taakoista, rooleista, joista ei ole aikaa koskaan olla vapaa. Työhönsä tai muihin toimiinsa motivoituneesti innostunut ihminen jaksaa fyysisesti ja psyykkisesti kummasti paineita. Mutta epäaito elämä uhkaa musertaa.

Me joudumme kantamaan monia rooleja. Ilman niitä tässä maailmassa ei yksinkertaisesti tule toimeen. Mutta roolien vankiksi emme saisi jumiintua. Mitä sitten pitäisi tehdä? Ensimmäisenä mieleeni tulee asian tiedostaminen. On kyettävä järjestämään itselleen aikaa pohtia elämäänsä ja elämäntilannettaan. On hassua todeta, että aikaa ei ole mahdollista järjestää, vaikka käsittelemättömät asiat syövät siinä määrin toimintaenergiaa, että siitä vastaa ajanhukkaa muodostuukin. Meidän miesten kannattaisi oppia antamaan tilaa myös tunteillemme.

Mikä itse kunkin elämässä on tärkeää. Sitä jokainen meistä joutuu tykönään pohtimaan. Parisuhde. Suhde lapsiin. Suhteet lähimmäisiin. Useat miehet kertovat, jopa hieman kehuvat viettävänsä säännöllisesti aikaa lastensa, perheensä kanssa. Minä itse muuan muassa. Olen toisinaan silti havahtunut huomaamaan, että vaikka olen melko paljon paikalla, niin olenko sitenkään *läsnä*.

Tässä esille ottamani kysymykset ovat pitkälti yhteisiä niin miehille kuin naisille. Lienee kuitenkin niin, että molemmat sukupuolet katsahtavat niihin vähän eri näkökulmista. Miesryhmät ovat oivallisia foorumeja käsitellä näitäkin kysymyksiä. Mies miehelle, yhdessä kasvaen.

Jussi Särkelä
vt. toiminnanjohtaja

Miessakit perustuu oikeaan oivallukseen

Valiokuntaneuvos *Pentti Arajärvi* toi tervehdyksen Miessakkien valtuuston ensimmäiseen kokoukseen valtakunnallisesti merkittävän korkealta tasolta. Tässä siitä lyhennelmä.

Miehet ja mieskulttuuri ovat yhteiskunnassamme erittäin työorientoituneita ja työ ollut se mittari, jolla on mitattu miehenä menestymistä ja olemista. Esimerkiksi 1990-luvun lama oli useille työttömyyteen tai konkurssiin ajautuneille miehille koetelevampi kuin naisille, vaikka naistenkin nousua yhteiskunnassa on viimeaikoina mitattu perinteisen menestymisen mittarin, työelämän kautta.

Mitä oli ennen oikeastaan naistutkimuksen vaikutuksesta syntynyttä mieskulttuuria ja miestutkimusta? Ihmiskulttuuria, jota naiset hieman reunoilta koristelivat? Ensin nais- ja sitten mieskulttuuri ovat tuoneet julki miehuuden suhteen suku-

puolijärjestelmään ja sen kulttuuriseen, sosiaaliseen ja historialliseen merkitykseen. Se on osin naistutkimuksen ja naiskulttuurin kautta nostanut esiin sukupuoleen perustuvan herruusjärjestelmän. Nyt on mahdollista vapauttaa mies ihmisyyteen ja humanismiin. Miessakit perustuu oikeaan oivallukseen yhteisestä toiminnasta. Yhteinen toiminta ja sen seurauksena jalostunut yhteinen tilanneanalyysi ovat keskeisiä ja tässä suhteessa toiminnan tapaa ja suuntaa voi vain tukea.

Miessakkien tarkoituksena on tukea miesten henkistä, psyykkistä ja sosiaalista kasvua sekä edistää perheiden sisäistä tasa-arvoista vuorovaikutusta. Toisen tärkeän osan Miessakkien toiminnasta muodostaa Lyömättömän Linjan ajattelu. Se pureutuu yhteen kaikkein vaikeimmista yhteiskunnan ja perheen sisäisistä ongelmista, jossa emootiot kieltävät tunnustamasta tosiasioita ja yhteiskunnan mahdollisuudet puuttua asiaan ovat vähäiset. Seksuaalinen väkivalta on usein fyysisen ja henkisen, joskus myös taloudellisen väkivallan avulla toteutettua puuttumista ihmisen fyysiseen ja henkiseen koskemattomuuteen. Käsitykseni mukaan on aivan välttämätöntä, että parisuhteessa tai sen ulkopuolella tapahtuva tahdonvastainen koskemattomuuteen puuttuminen on rangaistavaa.

Miehenä olo on aina joskus raskasta. Pitää pärjätä työelämässä, naapureiden kesken, olla vankka tuki, esimerkki ja kasvattaja. Parisuhteessakin pitäisi kaiken sujua. Tämä ei kuitenkaan vaatimuksena ole sen enempää kuin se mitä naiselle asetetaan, vaikka mittarit saattavat naisten kohdalla olla toisenlaisia. Toisaalta mies on ehkä enemmän eksyksissä kuin nainen, kun historiallinen malli her-

ruudesta on lakannut olemasta ainoa oikea, tai alkanut olla peräti väärä. Muutoksella on aina tekijänsä. Kyse on oivaltamisesta ja kasvamisesta ihmisenä. Molempien sukupuolten on hyväksyttävä ja arvostettava toisiaan ja sallittava yhä vapaampi liikkuminen sukupuolten kulttuurin kentässä. Luulen että myös miehen menestymistä aletaan, siinä kuin naisenkin, nykyistä enemmän mitata mm. perheen ja lasten hyvinvoinnin kautta.

Olen täällä tänään pääasiassa siksi, että tänä vuonna murtui yksi miesten linnake. Aina kun nainen on valittu ensimmäisen kerran johonkin tehtävään, on jotakin peruuttamatonta tapahtunut yhteiskunnallisen tasa-arvon alueella. Miesten ongelmana on tässä ehkä se, että on hyvin vähän tehtäviä, joissa voi olla ensimmäinen mies. Minulla on etuoikeus olla ensimmäinen naispresidentin puoliso. Äkipäättä ei yhteiskuntaelämän puolelta tule näkyviin yhtään tehtävää, jossa näkyvään asemaan voisi pyrkiä ensimmäisenä mies- jonakin. Mutta miehet eivät ole tässä vain menettämässä, sillä tasa-arvo on miehenkin etu. Mies on perinteisesti yhteiskunnassamme naista heikommassa asemassa vanhemmuuden suhteen. On kuitenkin yksi tehtävä johon nainen ei voi koskaan päästä. Isyys. Ehkä meidän pitäisi koettaa saada isyys äitiyden tasoiseksi arvostukseltaan ja merkitykseltään ja siinä meillä totisesti riittää työtä.

Valiokuntaneuvos Pentti Arajärven tervehdyksen Miessakkien valtuustolle on tähän tiivistänyt **Samuli Koiso-Kanttila**.

Miessakit ry:n valtuuston kevätkokous pidettiin 25.3.2000 Porthaniassa, Helsingissä.

Varsinaisen kokouksen lisäksi kuultiin seuraavat puheenvuorot:

Valiokuntaneuvos Pentti Arajärven tervehdys Miessakit ry:lle

Pääsihteeri Jukka Tainio puhui aiheesta Miehen kasvaminen ryhmässä.

Miessakit ry:n vt. toiminnanjohtaja Jussi Särkelä puhui aiheesta Miesryhmätoiminnan organisointi

Valtuusto 2000-2001

Puheenjohtaja

Antti-Veikko Perheentupa

Varapuheenjohtaja

Pentti Peltoniemi

Pertti Andersson

Risto Järvinen

Yrjö Kaukiainen

Jari Ketola

Martti Kontinen

Rauno Kosonen

Risto Kuisma

Tapio Kuusisto

Paavo Martikainen

Timo Peltovuori

Raimo Reinikainen

Matti Säteri

Voitto Vieraankivi

Onni Voutilainen

Paljon puhetta seksistä

Iltapäivälehtien ”kevään eroottiset alusasu” -otsikot eivät ole herttainen tulos kevään lisääntyvästä valosta hullaantuneen päätoimittajan hormoniheilahteluista. Seksi, siitä keskusteleminen ja sillä myyminen ovat nykyään jokaisen tiedotusvälineen arkipäivää. Siitä ja sen puutteesta vatvotaan väsyksiin asti, milloin kepeästi leikitellen, milloin asiantuntija voimin ”neuvoen”. Seksi ja erotiikka tarjoavat jokaiselle vähitellen unholaan vaipuvalle tai uuden uutukaiselle julkkikselle ponnahduslaudan otsikoihin. Se on kuin entinen taikurien bravuuri, avustajan sahaus. Sillä vedetään kassaan helppoa rahaa. Seksibisnes on yksi maailman tuottoisimmista teollisuuden haaroista.

Seksi ei kuitenkaan ole vain harmiton kulutushyödyke, jolla on erinomainen markkina-arvo. Siihen liittyy nykyään monia epäilyttäviä ja moraalisesti vaikeita puolia. Taloudellista- ja sosiaalista epätasa-arvoa, lasten hyväksikäyttöä, yksilöiden hätää ja epäonnistumista. Toisaalta seksi on taipunut salonkikelpoiseksi tutkimusaiheeksi yhteiskuntatieteille sekä tuottoisaksi ongelmakentäksi psykologeille ja lääketeollisuudelle. Seksi tuntuu lävistyneen yhä useammat yhteiskunnan instituutiot.

Seksistä on tullut suorituskeskeinen kilpa-areena, jossa kaikki doping on sallittua. Kun kotimaisen televisiosarja RAIDin komisaario Jansson popsii sinisiä pillereitä olohuoneissamme näyttää siltä, että yksi viimevuosien puhutuimmista lääkkeistä, viagra, on kotiutunut Suomeen pysyvästi. Nykyinen seksin kilpakenttä, jossa käydään kisaa senteistä ja kunniaista, tuntuu yhtä upottavalta suolta kuin paljon kohuttu elektroninen viestintä. Se on täynnä huhupuhetta, huimaavia odotuksia ja kalvavaa ahdistusta siitä, että jos

joku muu todella pystyykin siihen mihin uhoaa pystyvänsä.

Huolimatta seksin lisääntyneestä julkisuudesta, tai kenties juuri sen takia, seksi on monimutkainen ongelmakenttä yhä useammille ihmisille. Osittain jäsenistön vaatimuksesta sekä osittain miesten pienryhmissä heränneen keskustelun takia Miessakit on tänä keväänä ottanut seksin kahdenkin Miesfoorumin aiheeksi. Näiden luentokertojen erilaisuus kertoo sen kuinka laajasta ja monikerroksisesta asiasta on kyse kun siihen syvennyttään mediapintaa syvemmältä.

Samuli Koiso-Kanttila

Kun akka ei anna

– eli metafora modernista kerjäläisyydestä

Esikoiskirjailija Mikko Makkonen sanoi Miesfoorumissa 21.3.2000 pitämänsä alustuksen aluksi, että on oikeastaan väärin pyytää kirjailijaa pitämään alustusta omasta kirjastaan. ”Sitä kun on pyrkinyt kirjoittamaan kirjansa niin, että kaikkien jälkeen on omalta kohdalta jo tehdyn selittelyä”, sanoo Makkonen. Kenties siksi tässäkin jutussa on lähes mahdotonta esittää erikseen mikä on alustaja Makkosen ja mikä kirjailija Makkosen sanomaa.

Kirja, jota kukaan ei halua lukea

Makkosen kirja *Mies ja haluton nainen* löytyy kaupan hyllyltä nimikkeen romaani alta. Se ei kuitenkaan ole oikeastaan mitään osin sellainen mitä olemme tottuneet romaanilta odottamaan. Kirjailija on tässä teoksessa halunnut tietoisesti rikkoa perinteisen romaanin kirjoittamisen tavan. Kirjan tyyli on tarkoituksellisesti ambivalentti, eikä sillä ole kausaalilogiikkaan perustuvaa juonirakennetta.

Aristoteleen runousopin mukaan tragedia on sellainen kertomus, joka kuvaa arvokkaan ihmisen kärsimystä. Hänen pyrki- myksiään ja niiden tuhoutumista. ”Tässä romaanissa minä kuvasin miestä, jolle en kirjailijana antanut arvoa, luonut glorioaa. Vaan kuvaan miestä, jonka jokainen mies tuntee itsessään, mutta kukaan ei halua julkisesti samaistua eikä ihaila, ja koska kirjassa ei ole arvokkaan ihmisen kärsimystä niin minun teesini on, ettei kukaan halua lukea tällaista kirjaa”, täräyttää Makkonen.

Tämä kirja rikkoo toisellakin tapaa traditioita. Kirjallisen ilmaisun traditioon kuuluu tietynlainen järjestys, juonirakenne ja jän-

nite. Tässä sellaista ei ole. Kirjassa ei Makkosen mukaan kuvata lainkaan ongelmien ratkaisua, joten parisuhdeoppaaksi siitä ei ole. ”Minä väitän, että juonnellinen tarina on valehtelua, koska elämässä on niin paljon juttuja, joita ei voi ratkaista. Todellisuus on vain junnaamista, ei ole ratkaisuja, ei ole kehitystä. En halua pelastaa lukijaa. En anna toivoa, enkä edes uutta mahdollisuutta. Kärsi ihminen”, synkistelee Makkonen

Tunteettomuutta vastaan

Kirja on kirjoitettu tunteettoman elämän vastustamiseksi. Makkonen epäilee että monet ihmiset kokevat eläneensä suuren osan elämästään jonkinlaisen sensuurin alaisena. Koulussa, työpaikalla, eikä kotona oikein voi tai saa puhua siitä mitä ajattelee, tai miten ajattelee. Stilisoidun puheen kaava on niin itsestään selvä osa kulttuuria, että se on se mitä nimitämme sivistyneeksi puheeksi. Ole kaunis ja hymyile, olet sitten mies tai nainen. Se on monille kasvojen säilyttämisen ehto.

Henkilökohtainen puhe on tärkeää. Sen ylläpito on yksi kirjallisuuden tehtävistä, koska se tuntuu olevan nopeasti katoamassa, jos sitä ehkä ei ole koskaan ollutkaan. ”Jos ihminen laittaa aina henkilökohtaisen syrjään, väsyttää, mutta nyt on mentävä, ei huvita, mutta.., niin mitä käy tunteille” ihmettelee Makkonen. Kirjailija halusi antaa äänen syvästi intiimille miehelle, josta jokainen voi löytää osan itsestään, mutta sellaisen osan, josta kulttuurissa ollaan hiljaa ja jota ei sanota sivistyneessä keskustelussa. ”Kirja on oman intiimin ääneni harjoittelea. Minä kirjoitan, vastustaakseni tunteetonta elämää”, sanoo Makkonen.

Alistettu asema

Makkosen kirja koskettaa parisuhteen kipupisteitä ja kertoo siitä, miltä tuntuu kun sängyn jakavat halukas mies ja haluton nainen. ”Ne ovat suunnilleen sellaisia sivun mittaisia juttuja kustakin ”aivojen asennosta” kun miehet etsivät suhtautumistapoja siihen, koska eivät saa mitä haluavat, siten kun haluavat”, sanoo Makkonen. Kyse ei kuitenkaan ole Makkosen mukaan ainoastaan seksistä, vaan ”antamaton akka” on kirjassa vain metafora ihmisen alistetulle asemalla. ”Minusta tällä kirjalla halutaan kuvata tällaista modernia kerjäläisyyttä. Ihmisellä olevaa altavastajan asemaa, joka pitää kuitenkin yrittää peittää. Moderni elämä on kerjäläisen elämää. Naisen tilalla voi olla yhtä hyvin työ, raha, arvostus, ymmärryksen kokeminen, rakkaus tai mitä tahansa”, sanoo Makkonen. Hän kuvaa kirjassaan sellaisen miehen elämää, joka jollain tapaa joutuu altavastajaksi yhteiskunnassa, parisuhteessa tai sosiaalisessa elämässä, eikä voi normipaineen takia siitä puhua. Vain kärsiä.

Makkosella on yhteiskunnallista kangistuneisuutta vastaan enemmänkin hampaan kolossa. ”Valta on strategia saada ihminen unohtamaan omat henkilökohtaiset unelmansa. Omat henkilökohtaiset äänensä, omat sanansa ja korvata ne jollakin yleisellä liturgialla”, hän sanoo. Makkonen uskoo että Milan Kundera osui maalin sanoessaan, että ”kirjailijan tehtävä on purkaa öisin sitä jähmettävää ja jäykistävää verkkoa, jota papit, tiedemiehet ja poliitikot päivällä puhuvat.”

Haluaminen on pyhää

Yhteiskunnan sosiaaliset instituutiot ja rakenteet ovat rakentuneet siten, että ne kestävät erittäin huonosti ei-sanaa. Vastavuoroisuuden, antamisen ja vastalahjan saamisen vaihtelu on sosiologisesti tunnettu ja paljon tutkittu käsite. Myös Sartren filosofiassa antamisella on tärkeä asema. ”Kun luonto, elämä, työ, vaimo, lapset, etc. antavat, ihmisen suhde elämään ja asioihin on rikas”, sanoo Makkonen.

Jos vastavuoroisuuden periaate rikkoutuu, tapahtuu, Sartren mukaan, moraalinen rikkoutuminen. Jos ihminen toteuttaakseen haluaan joutuu tällaisessa suhteessa pakkotamaan ja repimään tavoitteeseensa päästäkseen, syntyy moraaliton suhde. ”Koen että haluamisessa on jotain pyhää. Torjuminen koetaan pyhän loukkaukseksi. Silloin rikkoutuu jotakin”, sanoo Makkonen. Hän kuvaa kirjassaan elämää loukkausten jälkeen, kun ei saa sitä mihin katsoo olevansa oikeutettu. Elämää, jossa loukaus ja pettymys purevat ajan myötä, hissun kissun, kaikenlaisen raivon ja alistumisen ja vähättelymuotojen kautta niin, että romaanin mies on lopulta kurja kerjäläinen. Ja kuka piru kestää kuunnelle ruikutavaa miestä”, kysyy Makkonen.

Samuli Koiso-Kanttila

Mies ja seksi

Terapeutti, SEXPO:n toiminnanjohtaja *Tapio Moilasheimo* ja kouluttaja, psykoterapeutti *Jussi Nissinen* SEXPO ry:stä luennoinvat 22.2.2000 Miesfoorumissa aiheesta **Mies ja seksi**. Tilaisuus oli erittäin kansoitettu ja alustajat toteuttivat tilaisuuden keskustelevasti yleisön kanssa. Tästä johtuen aiheesta keskusteltiin liikkuen jatkuvasti indiivien tunteiden ja kokemusten sekä kulttuuristen stereotyyppien välillä. Esillä oli monet aihepiirit klassisista "onko koolla väliä" –kysymyksistä aina homouteen, viagraan ja makuuhuoneta-sa-arvoon.

Miehet ovat toimijoita

Suuri kysymys kuuluu, mitä on seksuaalisuus? Jos seksuaalisuudesta saatu kuva muodostuu vain iltapäivälehtien seksipuhelinilmoitusten ja roisien miestenlehtien varassa on koko aihepiiristä tavoitettu vain hyvin pieni osa. Yleisesti voidaan sanoa, että julkisuuden seksikäsitys on pelkistettävissä miehen toimijuuteen ja naisen objektivointiin. Alustuksen pitäjiä näyttämien pornokuvien saamasta tyytymättömästä vastaanotosta päätellen se ei kuitenkaan ole se osa seksuaalisuudesta, josta tilaisuuteen kokoontuneet olivat saapuneet kuulemaan.

Stereotyyppioita ja myyttejä

Julkisuuden kuvat aktiivisista seksuaalisista toimijoista voivat olla hirvittävän stereotyyppisiä. Miehet ovat ruskettuneita, bodattuja ja aina valmiita, ja naiset antautuvaisia. Todellisuudessa miehet ovat kuitenkin myös nuoria, keski-ikäisiä, vanhoja, ylipainoisia, luisevia, haavoittuvia, epävarmoja, haluttomia jne. Perinteisen käsityksen mukaan miehet ovat kuitenkin seksuaalisuuden areenoilla aktiivisina toimijoina. Tasa-arvoistumiskehityksen takia moni mies ei tiedä mikä on oikea tapa toteuttaa omaa seksuaalisuuttaan ja joutuu tekemään paljon töitä löytääkseen omalle parisuhteelle sopivan mallin. Isiltä perityllä mallilla kun ei välttämättä pitkälle pötkitä. Tämä on omiaan luomaan ylenmääräisiä suorittamisen paineita ja harhaluuloja, joista pitäisi päästä eroon.

Vaikka seksuaalisuus ei ole riippuvainen sukupuolesta, miehen ja naisen erona, yleisellä tasolla, voidaan kuitenkin pitää sitä, että mies kiihottuu helpommin visuaalisesti. Lisäksi miehet kokevat seksu-

aalisuuden, naisia useammin, kohdentuvan varsinaisten sukupuolielinten ympärille. Tämä miesten ”peniskeskeisyys” saattaa tuoda mukanaan myös pinon ongelmia. Sen osoittaa mm. ”klassisen” onko koolla väliä -kysymyksen esittäminen tässäkin keskustelussa. Vaikka julkisuudessa nykyään painotetaan asi-
antuntijoiden suilla, että kyseessä on seksuaalisuuden kannalta toisarvoinen asia, myytti, tuntuu se silti askarruttavan miehiä. Keskustelussa tuotiin esille kanta jonka mukaan oli kyseessä myytti tai ei, miestä on helppo satuttaa vihjailemalla sopivasti koosta. ”Lisäksi miehet melko yleisesti uskovat että heidän olisi kyettävä tuottamaan erektio koska vaan”, sanoo Jussi Nissinen.

Erektiota parantavan potenssilääke Viagran suosio antaa vain aavistella kuinka yleisiä muun muassa edellä mainituista seikoista johtuvat suoritus-
paineet peniksen toiminnasta ovat.

Sopiiko seksi lyömäaseeksi?

Ihmisen seksuaalisuus on erittäin hauras alue, jolla koetut onnistumiset ja pettymykset koetaan voimakkaammin kuin kenties millään muulla alueella. Siihen liittyy usein myös kodin sisäisiä jännitteitä ja vallan käyttöä. Seksielämä muuttuu helposti arkipäivän taistelutantereeksi. Tasapainoisessa seksuaalisuudessa on kyse paljon parisuhteen toimivuudesta. Siitä millaiseksi parin roolit ovat muotoutuneet ja kuinka tasa-arvoisia tai rajoittavia ne ovat. Miesten on usein vaikea puhua omasta seksuaalisuudestaan. Kun seksistä keskustellaan miesporukoissa, kyse on enimmäkseen keskinäisestä kilvoittelusta ja kehuskelusta, jossa koettujen kokemusten ja suosiollisten partnerien määrä kasvaa keskustelun kuluessa yhä hurjemmaksi.

Kuitenkin omassa seksielämässä saattaa olla monia ongelmia, joita ei voi jakaa kenenkään kanssa. Tässä olemmekin tekemisissä suuremman kulttuurisen kysymyksen kanssa. Mistä mies omaksuu seksuaalisuutensa ja mitkä asiat säätelevät omia odotuksia oman ja partnerin suorituksen suhteen? Hyvin harvalla miehellä on ollut mahdollisuus pohtia seksuaalisuutta isänsä kanssa. Mies on usein seksuaalisuudessaan yksin ja huhupuheiden varassa tai peilaa sitä julkisuudessa tarjottuun kuvaan seksuaalisuudesta. Tämän vuoksi miesten seksuaalisuudesta tulee helposti suorituskeskeistä ja siihen liittyy usein pelko nolautumisesta. Jos penis ei toimi, saattaa itsetunto romahtaa. Raaimmillaan asia tiivistettiin keskustelussa lauseeseen ”Kun et ole enää siitoskykyinen, olet dead weight”.

Pitkäjänteisyyttä ja huomioimista

Avioparien seksielämässä on Jussi Nissisen ja Tapio Moilasheimon mukaan joitakin

selkeitä taitekohtia, joissa esiintyy enemmän ongelmia kuin muulloin. Ensimmäinen on siirryttäessä vapaasta seurustelusta yhteiseen kotiin. ”Kodin muotoutumisen paineet saattavat muodostaa uhan miehen seksuaalisuudelle”, sanoo Moilasheimo. Toinen yleisemmin tunnettu on tietenkin lapsen syntymä. Miehen halut kun eivät välttämättä vähene, ja äidin huomion ja rakkauden mennessä enimmäkseen lapselle, mies kokee helposti jäävänsä yksin. Toisaalta, kuten eräs naiskuuntelija toi esille, lasten hoitoa voi käyttää myös aseena miehen loitompana pitämiseen.

Ainakin tasa-arvoistuneessa pohjolassa, mies on tullut yhä useammin mukaan ottamaan vastuuta kodista. Koti ei enää ole vain naisen valtakunta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö kummallakin puolisollla voi olla omia erikoisosaamisen alueita ja niitä täytyy osata arvostaa. Kiitosta pitäisi jakaa molemmin puolin ja viestin tulee kuulua toisinaan, että sinä olet tässä asiassa parempi kuin minä. Jos parisuhdetta, millaista hyvänsä, keskittyy hoitamaan niin, että siinä on molempien osapuolten helppo hengittää, on seksin ja seksuaalisuuden kehittyminen molempia tyydyttäväksi todennäköistä. Ilman keskinäistä kunnioitusta parisuhteessa, seksi ei luultavasti toimi.

Samuli Koiso-Kanttila

Paluupostia

Seksihuomioita

Mies ajattelee alinomaa seksuaalista onneeseen. Näin väitetään.

Vakiintuneessa parisuhteessa pidän todennäköisenä ja selviönä, että moni mies on se ”säästäväisempi” osapuoli.

Hyvä elämä alkaa kun hyväksyy oman rytminsä. Onnea on, jos naisesikin löytää seksiohjeensa omasta kehostaan eikä naistenlehdistä.

Raimo Raju

Miesfoorumi kevät 2000

18.4. klo 18.00

Evangeliumin mies

Isä Mitro

Helsingin ortodoksinen
seurakunta

9.5. klo 18.00

Mahdottomasta mahdollinen - mies parisuhdekurssilla

Kolmen miehen kokemuksia parisuhteen
tietoisesta hoitamisesta, sen merkityksestä,
kasvuhaasteista ja käytännön keinoista.

Lars Liljeström, 48v.,

5 lasta, vaimo, viljelijä

Pekka Turunen, 35v.,

2 lasta, vaimo, lentokapteeni

Keijo Vihavainen, 52v.,

2 lasta, avopuoliso, kouluttaja

23.5. klo 18.00

Mitä nainen mieheltä odottaa?

toimitusjohtaja

Minna Laine

23.5. pidettävän tilaisuuden
yhteydessä pidetään

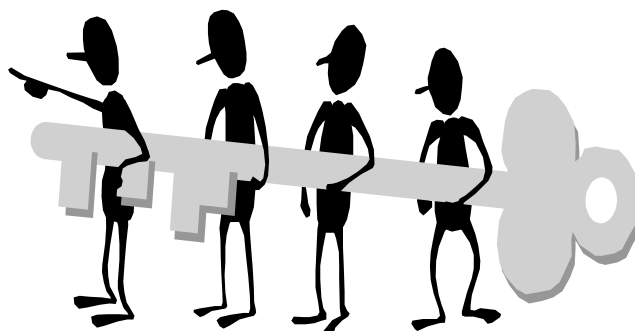
Miesfoorumin kevään päättäjäiset

Kahvitarjoilu

Tilaisuudet järjestetään

Miessakit ry:n toimitiloissa,
Annankatu 16 B 28, Helsinki.

Pääsymaksu 20 mk,
jäsenet ilmaiseksi.

Uutta kirjastossamme!

Jari Heinonen - Katseita suomalaisuuteen

Sakari Kiuru - Aatteen mies

Antti-Veikko Perheentupa - Oikeudenmukaisuutta toisin tavoin

Antti-Veikko Perheentupa - Salaperäinen minuus

Tommy Hellsten - Virtahepo olohuoneessa

Tommy Hellsten - Elämän lapsi

Sami Etelälahti - Piilopolku

Heikki Hakamies - Älä pelkää yötä tummaa

Jussi Kokkonen - Luolamiehen muodonmuutos

Matti Issakainen - Keskipäivän karhea veisu

Teuvo V. Riikonen - Isäni, miksi?

Britt-Marie Perheentupa - Nainen voimansa alkulähteillä